

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/2022-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]; a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Ingrid Kovalčukovou, Štúrova 22, Košice, proti Okresnému súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 41 C 129/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. februára 2022 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“). Súčasne navrhujú, aby ústavný súd Okresnému súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) prikázal konať vo veci vedenej pod sp. zn. 41 C 129/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“) bez zbytočných prietáhov a priznal im finančné zadosťučinenie každému v sume 15 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sa žalobou z 25. februára 2015 na okresnom súde domáhali určenia rozsahu užívania spoločnej nehnuteľnosti spoluvlastníkmi a priznania peňažnej náhrady ostatným spoluvlastníkom spoločnej nehnuteľnosti za výlučné užívanie tejto nehnuteľnosti len jedným spoluvlastníkom. Sťažovatelia 25. apríla 2016 navrhli zmenu petitu. Okresný súd uznesením z 25. augusta 2016 zastavil napadnuté konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku. O odvolaní proti tomuto uzneseniu rozhodol Krajský súd v Košiciach rozhodnutím

z 15. mája 2017 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil. Prvé pojednávanie vo veci vykonal okresný súd 3. mája 2018, na ktorom obe strany sporu požiadali okresný súd o odročenie pojednávania s cieľom rokovať o zmieri. K mimosúdnej dohode nedošlo. Dňa 18. septembra 2018 sa konalo v poradí druhé pojednávanie, na ktorom okresný súd zaviazal sťažovateľov na predloženie ďalších dôkazov. Sťažovatelia podali 19. decembra 2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a 16. januára 2019 návrh na zmenu žaloby. Okresný súd uznesením zo 17. júna 2019 rozhodol o zmene žaloby. Ďalšie pojednávania boli vykonané 5. novembra 2019, 6. februára 2020 a 21. októbra 2021. Na poslednom pojednávaní 13. januára 2022 okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a odročil pojednávanie na „10. februára 2022“ s cieľom vyhlásenia rozsudku. Toto pojednávanie bolo zrušené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne a nový termín bol nariadený na 17. marec 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. V ústavnej sťažnosti sťažovatelia podrobne opísali priebeh napadnutého konania, pričom vyjadrili nespokojnosť s jeho doterajším priebehom, rozhodovaním okresného súdu a spôsobom odôvodnenia svojho postupu. Vyjadrili aj nesúhlas s dôvodmi viacerých odročení pojednávania. Nesúhlasia ani s dôvodom odročenia pojednávania nariadeného na „9. februára 2022“, ktoré malo byť iba s cieľom vyhlásenia rozsudku, takže podľa ich názoru rozsudok už mal byť písomne vyhotovený a nebol teda dôvod „posúvať nový termín len jeho vyhlásenia až o 5 týždňov.“. Podľa sťažovateľov je postup okresného súdu neefektívny a minimálne rozporuplný.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľov obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľmi formulované argumenty a petit ústavnej sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že ich ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť z dôvodu absencie náležitostí ustanovených zákonom [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde].

7. Ani pri uprednostňovaní materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti nie je na ústavnom súde, aby za navrhovateľa vyhľadával konkrétne dôvody namietanej neústavnosti, ktoré podľa § 43 ods. 1

zákona o ústavnom súde majú tvoriť obsah návrhu a určovať rozsah ústavného prieskumu ústavným súdom, ktorý je podľa § 45 zákona o ústavnom súde rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania viazaný. Bez relevantného návrhu na rozhodnutie ústavný súd nemôže o veci konať a rozhodnúť, keďže nie je oprávnený v tomto zmysle sám nahradiť povinnosť osoby domáhajúcej sa ochrany svojich základných práv a slobôd definovať požadované znenie rozhodnutia.

8. Ústavnú sťažnosť sťažovateľov v predloženom znení nemožno považovať za kvalifikovanú ústavnú sťažnosť, o ktorej by ústavný súd mohol konať a rozhodnúť. Jej nedostatok sa vzťahuje na sťažovateľmi formulovaný návrh na rozhodnutie (petit), ktorý nezodpovedá zákonným požiadavkám. V časti namietajúcej porušenie označených práv sťažovateľov nie je jednoznačne (t. j. označené spisovou značkou) identifikovaný sťažovateľmi namietaný postup alebo právoplatné rozhodnutie, opatrenie či iný zásah orgánu verejnej moci, ktorými mali byť označené práva sťažovateľov porušené. Taktiež absentuje označenie orgánu verejnej moci, ktorý toto porušenie mal spôsobiť.

9. Na uvedenom závere o nekvalifikovanosti ústavnej sťažnosti nič nemení ani to, že sťažovatelia sa druhým bodom petitu ústavnej sťažnosti domáhajú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Nevyhnutným predpokladom, aby ústavný súd mohol pristúpiť k vysloveniu takéhoto príkazu [§ 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde] je, že ústavný súd v prvom rade vysloví porušenie základného práva vo vzťahu k presne identifikovanému postupu označeného orgánu verejnej moci. Inými slovami, ústavný súd nemôže prikázať orgánu verejnej moci konať, ak najprv (vychádzajúc z petitu) nevysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom došlo k porušeniu základného práva.

10. Okrem už uvedeného dôvodu opodstatňujúceho odmietnutie ústavnej sťažnosti pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí ústavný súd zároveň konštatuje, že v texte ústavnej sťažnosti úplne absentuje ústavnoprávne relevantná právna argumentácia vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti tiež nie je úplne zrejmé, ktoré práva garantované čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 dohovoru presne mali byť v ich veci porušené. Ako už bolo uvedené, obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde je povinnosť sťažovateľa uviesť konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa nej dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

11. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014). Ústavný súd nemôže vybočiť z rámca návrhu na rozhodnutie

určeného sťažovateľmi, nemôže rozhodnúť o niečom inom alebo navyše a nemôže ani sám vykonať konverziu sťažovateľmi chybné formulovaného petitu ústavnej sťažnosti. V situácii, keď je petit ústavnej sťažnosti sťažovateľmi z hľadiska práva nesprávne formulovaný, musí ústavný súd s prihliadnutím na viazanosť ústavného súdu petitom ústavnú sťažnosť odmietnuť.

12. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale ide aj o petit ústavnej sťažnosti ako esenciálnu obsahovú náležitosť ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľov, ktorí sú zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti.

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu